

קרבונו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות

בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 678

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשותפות חייגו: 03-9091313

21,000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת האזינו

זמני השבת

ת"א	י"ם	חיפה	ב"ש	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:22	18:05	18:15	18:23	19:19	19:18	19:55
18:05	18:15	18:23	18:23	19:17	19:18	19:57
18:15	18:23	18:23	18:23	19:18	19:18	19:56
18:23	18:23	18:23	18:23	19:18	19:18	19:57

הלכה למעשה

סדר ערב יום הכפורים

מחכימים ברמה

'ההוא סבא'

ראיון עם מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

עמודים 2-3

הטור האישי

אני בזמן האחרון עברתי כמה תיקונים עם האוטו. תאונות, קלקולים ממש צרות. במקרה יצא לי לשמוע שיעור ישן של הרב רפאל זר שדיבר על התנהגות בכביש. שמעתי אותו עד הסוף והחלטתי שאני מקבל על עצמי לנהוג כמו שצריך, להפסיק עם השטויות.

שלחית טור אישי שלנו מייל karvenu1@gmail.com

מתוך הספר "שב ורפא לוי"

פניני רבנו

ואף לאחר מיתתו עוד יזדקפו אינספור חטאים ועוונות לחובתו. מאידך גיסא מרובה מידת הטובה יותר ממידת פורענות. ובדרך צחות ניתן לדרוש את הפסוק ולבאר כי שור הוא שבט יוסף, וחמור הוא שבט יששכר העוסקים בתורה. ומכאן שכאשר יהודי עומד ומקום בית כנסת, מייסד ישיבה או שיעור תורה, הוא מכוון לעצמו קרן קיימת לעולם ועד שממשיכה לזכות אותו אף לאחר מיתתו. ובכל פעם שיהודי נכנס לבית הכנסת, לישיבה או משתתף בשיעורי התורה, מייסד מקום התורה זוכה בזכויות נוספות המצטברות לו בעולם העליון אף לאחר הסתלקותו מן העולם.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד! בראש השנה נפתחים ספרי חיים וספרי מתיים לפני הקב"ה כמו כן ידוע כי ביום הכיפורים עורכים השכבה למתיים. ומקשה הבן איש חי עליו השלום כי ניתן להבין בשל מה ספרי חיים נפתחים, אך לשם מה יש לפתוח את ספרי המתיים אשר כבר עמדו במשפט, נגמר דינם ונחתם? מברר הבן איש חי כי נאמר בתורה: "וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור", (שמות כא לג). ומכאן נלמד כי אם אדם ייסד בעולם הזה בית ועד לעוברי עבירה. ומאז אלפי אנשים מגיעים למקום ונכשלים בחטאים, הוא עתיד להיענש כנגד כל יהודי שנכנס למקום ונכשל.

ושמואל בקוראי שמו

פניני הפרשה

הרה"ג שמואל זר שליט"א

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"

הקב"ה רצה לברוא את העולם במידת הדין, שכן כל תכלית העולם הזה היא העולם הבא. ובאמת, יכול היה הקב"ה להביא את הנשמות מיד לעולם הבא, אולם הבורא לא רצה שהאדם ירגיש "נהמא דכיסופא" - לחם בוש, כפי שמאריך האדמו"ר מאשלג זיע"א בהקדמתו לספר "תלמוד עשר הספירות". כלומר, האדם במהותו אינו אוהב לקבל בחינם, אלא שמח יותר כאשר הוא נותן או מקבל דבר המגיע לו בזכות מעשיו. לזוגמה, אדם מגיע לבית חברו, והחבר מציע לו לשבת ולאכול. מיד הוא מסרב וטוען שאינו רעב, אף שבאמת הוא רעב, מפני שאינו רוצה להרגיש כמקבל. אך כאשר חברו מפציר בו שיאכל, הוא מתרכך ולבסוף נענה. מדוע? משום שכעת הוא מרגיש שבצעם אכילתו הוא גם עושה טובה לחברו, וכך נוח לו יותר לקבל. כך גם אדם העובד קשה ומקבל את משכורתו, אינו מתבייש בה, אלא מרגיש: הכסף הזה מגיע לי בדיון. כך גם בורא העולם. אילו היה מביא אותנו מיד לעולם הבא, היינו מקבלים שכר ללא עמל ומרגישים בוש. לכן הוריד אותנו לעולם הזה, עולם של ניסיונות וקשיים, כדי שנעמוד בהם ונזכה לעולם הבא בזכות מעשינו, ונקבל את שכרנו בדיון. ולכן אחר כל זאת, הקב"ה רצה לברוא את העולם בדיון. מי שעמל ונלחם עם היצר ועמד בפיתויים וריוחיו את העולם הבא, אולם מי שנפל יקבל מיד את עונשו. אולם ראה הקב"ה שרק במידת הדיון אף אחד לא יוכל לעמוד, ואפילו הצדיקים הגדולים ביותר! הלך ושיתף את ההנהגה בעולם עם מידת הרחמים, שאפילו שהאדם חטא ומגיע לו עונש, ממתין הקב"ה שיחזור בתשובה. ועל פי זה חשבתי לומר בס"ד, "האזינו השמים" - בחינת עולם הבא. "ואדברה" - לשון של דיבור קשה ודיון. "ותשמע הארץ" - בחינת עולם הזה. "אימרי פי" - לשון רכה של מידת הרחמים. כפי שביארנו, העולם הבא הוא כולו דיון אמת, וכל אדם נידון בו על פי מעשיו, בין לטוב ובין למוטב. אולם בעולם הזה שותפה גם מידת הרחמים. כל עוד האדם נמצא בעולם הזה, יכול הוא לזכות למידת הרחמים של הבורא, המחכה וממתין לכל יהודי באשר הוא שיחזור בתשובה שלמה ויזכה לקבל את השכר הגנוז לו לעולם הבא, בדיון! בואו ננצל את הימים הקדושים הללו ככל האפשר לתשובה, לתורה ולחסד, ויהי רצון שנזכה כולנו לכתיבה וחתומה טובה, לחיים טובים ולשלום, אכ"י.

רגע לפני חתימת הדין...
הזדמנות אחרונה למסירת שמות
לתיקון פדיון נפש בערב יום הכיפורים
למסירת שמות: 03-9091313

פדיון נפש

ראיון נדיר ומיוחד

לכבוד עשרת ימי תשובה שנת ה'תשפ"ז

עם כבוד מורנו ורבנו ועטרת ראשנו

הגאון רבי רפאל זר שליט"א

ראש מוסדות "קרבו לעבודתך"

שלום לכבוד הרב, כולנו מכירים ב"ה את פעילותו הענפה של הרב, אבל

כיצד התחיל כל החיבור של הרב לעניין זיכוי הרבים?

ראשית, כל ההתחלות וכל ההצלחות, הן רק מיד ההשגחה של הבורא יתברך. אין לנו יד ורגל בשום דבר, אנו עושים רק את ההשתדלות שהיא הצעד הראשון, והשאר יד השם מכוננת ועושה הכל.

אני הגעתי ממשפחה ענייה, כל יום הייתי הולך לבית הספר עם אותו אוכל לחם עם מרגרינה וסוכר. הייתי פותח את התיק ולא הייתי יכול להסתכל על האוכל..

מכיוון שלא היה לנו שפע גשמי הייתי צריך למצוא דברים אחרים שימלאו את ליבי וכך כבר בהיותי ילד קטן, הייתי מאוד – מאוד מחובר לסיפורים של רבי ישראל בעל שם טוב הקדוש. מאוד אהבתי את האישיות, שידע תמיד לראות את האנשים השפלים והנמוכים, וכך להבעיר את הניצוץ ולהראות להם שגם הם יכולים.

לאחר מכן, בהיותי נער כבן 16, התחברתי מאוד למרן רשכבה"ג רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. הייתי שומע את שיעוריו ולומד בספריו, ונפעם כיצד לצד גדלותו העצומה בתורה, ירד אל העם שבשדות וחיוקם בפשטות ובאהבה. ממנו למדתי שצריך לצאת ולפעול למען עם ישראל ולא לדאוג רק לעצמנו. וכך בהיותי בגיל 17 זכיתי לכתת רגלי ממקום למקום וללכת לבתי כנסת ולמסור להם שיעורים בין מנחה לערבית כדי שלא יבזבו זמנם לריק, וזוהו הדברים התפתחו בס"ד. ותמיד מאוד התפעלתי מבעלי תשובה שעוזבים הכל ובאים ללמוד תורה וזה נתן לי חשק ודירבן אותי להמשיך הלאה.

אנו שומעים מהרב קשר חזק לרבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, ותורת החסידות. איך העניין הזה מתחבר לדרך של מורשתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל?

אני לא מגדיר את עצמי, לא כליטאי, ולא כחסידי, ולא כספרדי, אני פשוט מחובר לכל דרך שמובילה את האדם לעבודת השם. דוד המלך אומר "חבר אני לכל אשר יראוך". דוד לא הגדיר את עצמו משויך לזרם מסוים. היכן שהאמת נמצאת, שם האדם צריך להיות. וכל תורה היא חשובה לא משנה של איזה זרם.

אני מאוד אוהב אמת. ומרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א, זה היה אבינו. ולמעשה מי שהיה שומע את מרן, היה רואה שזו השיטה שדוברת עליה. כל הזמן היה מדבר על בעל שם טוב, ועל החסידות, ועל כל דרך שמובילה לעבודת השם, ואין משהו מגדולי ישראל שלא העלה אותו על שפתיו. וכמו שהאדם בספר "ענף עץ אבות". זו הדרך ואין אחרת. ומי שהוא איש אמת, נדבק במרן ע"ה. מי שחשך לו במידת האמת, קשה לו להתחבר לחסידות, וקשה לו להתחבר למרן, כי הוא פשוט לא אוהב אמת.

איך נבנה הקשר בין רב לבעלי תשובה, שמעולם לא הכירו קודם לכן מהו רב?

אדם שיש לו שאיפה ויעד בחייו, יש לו דבר שהוא אוהב אותו, והוא חושק ומשתוקק אליו, הוא בסופו של דבר יגיע אליו. וכפי שהקדמתי, שהבעל שם טוב הקדוש תמיד

היה בשבילי דוגמה וסמל, ולזה שאפתי. והבנתי שאפשר לקרב, ורק בדרך של חיבוק, והרבה סבלנות, הרבה אמונה בחניך והרבה אהבה. בלי המתכון הזה זה לא יעבוד. הדרך היא לא צעקות והפחדות, אלא שיבוינו שתורה זה לא דבר מפחיד, זה משהו אוהב, מלטף. ורב זה גם לא משהו מפחיד, אלא אדרבה - רב זה אבא.

אני יכול לספר, שכל בני הנוער שמסביבי, יכולים לספר לי סיפורים מאוד

אינטימיים שלהם, שלא יספרו אותם להורים, וגם לא לנשותיהם, ויש דברים שרק הבורא יתברך ואני יודעים אותם, ואף אחד לא ידע ולא ידע אותם לעולם כי וודאי אני לא אספר אותם לאחרים. אך זה בגלל האמון, שהם מכירים שאני ממש כמו אביהם, ואני לא שומע את הדברים חס ושלום כדי לרדת עליהם, אלא אדרבה כדי להגיד להם שאני מבין אותם. אני נותן להם את הכלים להבין שאפשר לצאת מכל בור ולו העמוק ביותר, בשביל זה נבראה תשובה בעולם. "שובו לאשר העמיקו סרה" לא משנה באיזה מקום ומצב אתה נמצא הקב"ה מחכה לך, יותר מכל בן אחר.

איזה טיפ יש לרב בשביל חינוך ילדים?

טעות גדולה של הורים היא להגיד לילד "כשאני הייתי בגילך..." היום אין הבדל רק בין שנה לשנה אלא בין יום ליום. כל יום לא דומה לקודמו. אני אומר תודה להשם שאני לא נולדתי בדור הזה. קודם כל שההורים יבינו מה הילדים עוברים, "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו" זה כלל גדול שההורים צריכים להבין.

ודבר שני חייבים להיות החברים הכי טובים של הילדים. וכשהורים הם החברים הכי טובים של הילדים, הילדים מספרים הכל, בלי להתבייש. הם יספרו גם דברים רעים שהם עשו. וכאן ההורים נמצאים בעמדה טובה ונכונה. אבל אם חלילה יש מצב שילד מפחד מההורים שלו והוא מסתיר דברים, דעו לכם שזו הסכנה הכי גדולה. אני חושב שזה צריך להיות האלף-בית של כל הורה, שידע שאם הוא חצה להצליח, שהבן ידע "אבא שלי איתי בכל מצב".

מאיפה מגיע האומץ להתחיל מאפס ולנסות בגיל צעיר לפתוח שיעור ביהוד ולחולל שינוי בעיר שרוב תושביה אינם שומרי תורה ומצוות?

זכיתי להיות מושפע מחמי הרה"צ רבי בנימין זילבר זצ"ל ולהתפעם משקידתו העצומה בתורה, והגעתי בעקבות גיסי, ללמוד בכלל ביהוד אצל הרב טורצ'ין זצ"ל, וכך הכרתי את העיר יהוד.

בגיל עשרים ושלוש הקמתי את השיעור השבועי בימי שלישי ביהוד, שהתחיל מאנשים בודדים, אני בעצמי הייתי עובר ודופק בדלתות ומזמין אנשים שיבואו לשיעור. קיבלתי טריקות דלת, וגם בויזונוט, אבל לא התייאשתי.

לא אשכח את הזמנים שזכיתי במו ידי להרים בלוקים, ולעבוד כפועל, בכדי להרחיב את בית השם. והתוצאות לא אחרו להגיע בס"ד, המונים מהגרים בעיר יהוד וסביבתה, שרואים אותם דתיים וחרדים וילדיהם הנשואים והלא נשואים הולכים בדרך השם, חזרו בתשובה בשיעור הזה שהתחיל למעשה לפני כשלושים שנה. ולאחר מכן תוך

מס' שנים פתחנו שם את הישיבה הראשונה שלנו לבעלי תשובה. לאחר מספר שנים של עשייה, הקמנו לבקשת הציבור שיעורים נוספים וברוך השם אלפים ורבות זכו לחזור בתשובה שלמה, להקים בתים נאמנים, ואף להיות בעצמם מזכירי רבים בארגונים שונים.

אחרי שכבוד הרב התחיל את השיעורים ברחבי הארץ, מתי הרב החליט להקים את הארגון "קרבתנו"?

האמת שזה דבר פלא גדול, שאני רואה בו במיוחד את הקב"ה. כיון שמטבעי אני אדם שבאמת לא אוהב להתבלט, ולא מחפש להתבלט, ולא ניסיתי אף פעם לדחוף יותר מידי לפרסום או משהו כזה, תמיד ברחתי מפרסום. אך תמיד הקב"ה שולח אנשים שידחפו את כל העניינים של זיכוי הרבים קדימה, וכך באמת הקב"ה שלח לי שליחים צדיקים שהפיצו את הדברים קדימה. בהתחלה הוקלטו השיעורים על קלטות שמע ווידאו, ולאחר מכן על דיסקים.

וכך לפני 18 שנה, בשנת תשע"ט, בני השם ישמור אותו רבי שמואל, שהוא למעשה ידי ימיני בקודש, בא אלי ואמר לי אבא בא נעשה את הדברים בצורה מסודרת, נקים עמותה שתפתח עוד ועוד ערוצים למען זיכוי הרבים. וכך זה ברוך השם הלך וקדם עור וגידים, עד שפתחנו את כל מה שאתם מכירים היום, הישיבה, כולל האברכים "מאור ישראל" על שמו של מרן, מדרשות לנערים ונערות, מדרשות ערב למבוגרים, הפצת העלון השבועי שאתם נהנים ממנו מידי שבת, מכון הוצאה לאור של הספרים שלנו, עזרה למאות משפחות נזקקות מידי חג, עזרה והכוונה בשלום בית, "בן פורת יוסף כן ירבה וכן יפרח". וברוך השם מה שאנו רואים היום, זה מאוד - מאוד קטן ליד מה שבעזרת השם עוד יהיה ויתפתח בעתיד.

אם הרב היה יכול להגשים השנה דבר אחד גדול למען עם ישראל - מה הוא היה?

התקופה הזו מחייבת אותנו לעשות חשבון נפש אמיתי להתחזק בעצמינו ולהגדיל את כח התורה בעולם. ובפרט בזמן הזה של רדיפת התורה ולומדיה עלינו להוקיר ולחזק לומדי תורה ולתמוך במוסדות תורה. מי שמכיר אותי, יודע שלא חיפשתי בחיים שלי, לא בניינים, ולא משרדים. אני רחוק מזה כרחוק מזרח ממערב, ורחוק שמים לארץ. אך למעשה אנו יודעים בבירור, שהפעילות שלנו, מוגבלת מאוד בגלל גודל המקום. וזה מה שהכי מצער אותי, שאנחנו רוצים לעשות עוד פעילויות למען עם ישראל, במגוון תחומים. ובחור שלא נכנס לישיבה, הוא יכול להישאר בבית חלילה בתוך הרחוב הגועש, ופשוט הפסדנו נשמה שהיא עולם מלא.

וב"ה לאחר כשלושים וחמש שנות פעילות, גבר עלינו חסדו. וקיבלנו בס"ד היתר בנייה לשטח בפתח תקווה, והשאפה שלי לשנה הקרובה, להשלים את בניית השלד של בניין הישיבה, ונזכה לחזק עוד ועוד מעם ישראל שעל ידי כך נגרום נחת רוח לבוראנו ולקרוב משיח צדקנו.

אני רק אומר דבר אחד. אדם צריך שתהיה לו זכות, זה לא פשוט. הגמרא אומרת על הפסוק "מה יקר חסדך אלוהים", אומרת הגמרא במסכת סוכה (נט:), דע לך! חסד הוא דבר יקר. ולא כל אחד זוכה לתרום. וגם מי שתורם לא תמיד זוכה לתרום למקום הנכון. תדעו לכם! רק מי שיש לו זכות, יזכה להיות שותף. מי שאין לו זכות, שמים

אותו שיתרום למקומות הלא נכונים. ב"ה כל יהודי נותן צדקה ומעשרות, עם ישראל קדושים. אבל מי שיש לו זכות, הקב"ה מזמן לו לתרום למקום הנכון. כל אחד צריך להתפלל שיזכה באמת להיות שותף במקום הנכון, ששם משקיעים את הכסף של התרומה בדברים הנכונים, זה רק מה שיישאר לך לנצח.

ב"ונתנה תוקף" כתוב "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", כבר אמר חז"ל "אם ביקשת לעשות צדקה, עשה עם עמלי תורה". אז אין לך צדקה יותר גדולה מזו. ואצלנו אלו לא סתם עמלי תורה, אלא עמלי תורה שהם בעצמם מקרבים עוד יהודי ועוד יהודי לאבא שבשמים. זה כפול ומכופל. אין לנו נגידים וגבירים שמחזיקים את המוסדות. הכול עומד בזכות עמך בית ישראל, יהודים צדיקים שתורמים מכל הלב. וכשם שהכותל המערבי נבנה מכספם של פשוטי העם ונשאר עומד וקיים, כך אני רוצה שבבניין המוסדות יהיו שותפים כל עם ישראל, איש כפי יכולתו, כאיש אחד בלב אחד.

"אני בעצמי הייתי עובר ודופק בדלתות ומזמין אנשים שיבואו לשיעור. קיבלתי טריקות דלת, וגם בי יוונות, אבל לא התייאשתי"

ובימים הקדושים הללו, כל אחד יכול לקבל על עצמו להיות שותף בבניית בית מקדש מעט לכבוד השם יתברך. ובזכות זו, אני סמוך ובטוח שהקב"ה ישפיע עליו מחסדו, ויחתום אותו ואת בני משפחתו לאלתר לשנה טובה ומבורכת, לשפע, בריאות, פרנסה ונחת. וברגע הזה אתם נעשים שותפים שלי בכל זכויות המוסדות הקדושים לנצח נצחים.

אליבא דהלכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א מתוך שו"ת אליבא דהלכתא ד"ח

שאלה: אמירת מזמור לתודה בלילה?

תשובה: אם אומר לשם תהילים ופרק זה לשם הודאה אסור, אבל אם אומר לא לשם תהילים וכגון לצורך שיר מותר.

שאלה: הלומד תורה בשמיעת שיעור תורה בהקלטה או בצפיה בסרטון אם נחשב לתלמוד תורה?

תשובה: הלומד שיעור תורה דרך צפיה בסרטון או בשמיעה בקלטת או בדיסק או בשידור לא חי יש לו שכר תלמוד תורה, ועדיף לימוד תורה ששומע מבן אדם חי.

מחכימים ברמה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

שאלה: נתקלנו רבות פעמים על חכם שמוזכר בתלמוד בכינוי "ההוא סבא" על מי מדובר?

ובכן על מהותו של "ההוא סבא" המופיע עשרות פעמים בש"ס, הנה תוספות (חולין ו ע"א) העלו ההשערה שכל מקום שמופיע 'ההוא סבא' - הכוונה לאליהו הנביא, אם כן יש לשאול ולהקשות מדוע אליהו הנביא יופיע בחלק מן המקרים בדמות "ההוא סבא", ובשאר המקומות בתור "אליהו הנביא"? וראיתי לרבי יצחק למפרונטי (הפחד יצחק) שכותב שלפעמים כשלא היה זכות לאלה שאליהו נגלה אליהם לא היה מופיע בדמותו אלא היה נגלה בצורת זקן ולא היה מגלה להם שהוא אליהו.

מהלכות ערב ראש השנה

הלכה למעשה

מחן הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א:

א. מצוה להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכפורים. וכן דרשו חז"ל, ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש בערב. וכי בתשעה לחודש מתענים והלא בעשירי מתענים, אלא לומר שכל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי. וימעט מלימודו בכדי שירבה באכילה וכן ימעט ממלאכתו בכדי שירבה בסעודה. ולכן העושה מלאכה בערב יום הכפורים אינו רואה סימן ברכה לעולם מאותה מלאכה.

ב. לכתחלה צריך לקבוע בערב יום הכפורים לפחות סעודה אחת על הפת, לקיים בזה מצות אכילה בערב יום הכפורים.

ג. אין להתענות בערב יום הכפורים, בין תענית תשובה ובין תענית חלום. ואף אם רוצה להתענות עד הסעודה המפסקת, אינו נכון לעשות כן.

ד. גם הנשים חייבות במצות אכילה ושתייה בערב יום הכפורים.

ה. גם חולה שאינו מתענה ביום הכפורים, מחשש סכנה לאכול בערב יום הכפורים, משום תעניתו בלילה לשעות.

ו. משכימים בערב יום הכפורים לומר סליחות, ואומרים

אפים. ובשחרית אומרים אבינו מלכנו, אבל אין אומרים וידוי ולא נפילת אפים, כי יש בערב יום הכפורים הארת יום טוב. הילכך אין לומר בו בתפלה לא מזמור יענך ה' ביום צרה, ולא מזמור תפלה לדוד, שנאמר בו ביום צרתי אקראך. וכן המנהג פעה"ק ירושלים.

ז. יש נוהגים שלא לומר "מזמור לתודה" בערב יום הכפורים, אבל ברוב תפוצות ספרד נוהגים לאומרו.

ח. מנהג רוב בני ספרד לומר "אבינו מלכנו" בשחרית ובמנחה בערב יום הכפורים. וכן המנהג בעיה"ק ירושלים.

ט. נוהגים לומר בערב יוהכ"פ התרת נדרים אחר שחרית, או אחר

סיפורי ישועות

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

אמא שלי נפלה במדרגות וסבלה מכאבי גב חזקים מאוד. ביקשנו מהרב רפאל זר שיערוך עבורה פדיון נפש. וברוך השם למחרת בבוקר, לאחר הפדיון היא הרגישה שיפור גדול מאוד, הכאבים פחתו בצורה משמעותית וכמעט נעלמו לגמרי. תודה רבה לרב! שנזכה תמיד לבשר בשורות טובות

למסירת שמות לפדיון: 03-9091313

לשליחת סיפורי ישועות: 050-9091520 karvenu3@gmail.com

גם הישועה שלך תוכל להופיע כאן!!!

